

"BELLE-ALLIANCE"

BESK-43 TKBAT IN SENNELAGER

Op verschillende lokaties in het oefenterrein hadden funktionarissen van de bataljonsstaf zich gewapend met scherp potlood en blanco papier om ons te beoordelen. Ook de commandant van het eerste Legerkorps en de commandant van de 41e Pantserbrigade waren aanwezig om zich ervan te overtuigen dat ook Bravo behoort tot de Israëli's van de NATO. (Zie dagblad "De Telegraaf" zaterdag 8 augustus jl.)

Na de pelotonsexercitiën, tactische verplaatsing, grendelstelling, betrekken van een verzamergebied, pelotonsaanval, veiligheidsbezetting en doorschrijding, begon de ware vuurproef voor het gehele Bravo-eskadron, t.w. het vijandspel met Alpha.

Na ook nu weer een rustige nacht in het verzamergebied begon een dag van troepenaanvoering voor het kader en onderhoud voor de mannen. Alleen 's middags hebben ze in een razend tempo een grendel betrokken waarbij wij de eerste aanval van Alpha afsloegen.

In de avond werd onze rust verstoord door Alpha-infanteristen en vertrokken wij voor onze nachtaanval op de Schamhorstbunker.

Na deze duistere aanval bleek wederom de bunker een taai tegenstander. Hij staat er nog steeds. Hierna weer verzamelen voor een hele korte nacht.

Bij dag begon de voorbereiding voor de eskadronaanval, wederom was de arme bunker het slachtoffer van ons vuur en bewegingspel. Springen, stellingnemen en vuren op Alpha-tanks, die vriendelijk naar ons knipperden, waren de voornaamste elementen van deze

aanval. Ook nu weer moest het jonge Alpha zich terugtrekken. Na het konsolideren en verbeteren van onze stelling vergeleed de donderdagnmiddag in de nacht die ruw verstoord werd door prikakties van Alpha. De grote klap kwam pas bij dageraad, wij hielden heldhaftig stand maar moesten bij grote vriendelijke overmacht, springend per peloton van grendel naar grendel terugtrekken.

Maandagmorgen 10 augustus 07.30 uur, troepenoefeningskamp Sennelager.

De nevel lag nog over de velden, maar voor ons was de "oorlog" begonnen. Bravo op Rechter-galop! Maar voor het zover was heeft het wel even geduurd. We begonnen met een schools-alarm op donderdag. Door het eskadronskader werd de nadruk op nauwkeurigheid gelegd en niet op tijd. Dat laten huzaren zich niet tweemaal zeggen en ze deden er dan ook meer dan tweemaal zo lang over.

Vrijdag was een dag van korveel in voor de mannen en verkennen door het pelotonskader. Bezighouden en afwachten dus. Na de enkele tank-exercitie treinvaden (Jolanda -3-6-13 oftewel zie handboek "Het Tankpeloton" VS 17-133 KL) kon de treinreis beginnen.

Nadat Alpha ons als Spitzeskadron was voorafgegaan kwam ook Bravo op Sennelager aan. Na een weekend van wachtdienst en brandpiket, waarbij het meegebrachte VT'tje in de kast kon blijven hangen, verlieten wij de kazerne en gingen het oefenterrein in.

Na een verplaatsing in groen, tweede peloton als spits, met enkele kaartleesfuten, werden de pelotons losgelaten om onder lei-

ding van de PC'en en OPC'en de test tankpeloton praktisch te beoefenen. De vuurproef voor de foef om de drie pelotons op verschillende lokaties te bevoorraden bleek te moeilijk gezien onze perfecte camouflage. Daarom werden dan ook de drie eenheden naar de foef opgetrokken.

Na de nacht in een rustig en veilig verzamelgebied, begon de dag van de test tankpeloton, een test waarbij de kennis en vaardigheid op het niveau van de enkele tank en het samenwerkingsverband binnen het peloton wordt getoetst.

Vermoeid maar voldaan doorschreden wij daarna achterwaarts onze eigen troepen en kwamen als afsluiting in een door fall-out geteisterd gebied. Na de ontzetting die door ons alles als een welkome douche (!) werd ervaren, was het eindelijk einde oefening en gingen wij moe en voldaan weer huiswaarts.

Als gevechtseenheid waren wij niet inzetbaar geweest zonder de uitstekende verzorging van het stafpeloton. Bovenal bleek de "drie-eenheid" onmisbaar d.w.z. de EC, zijn plaatsvervanger en de opper, waardoor het toch nog een "fijne week" werd om met de woorden van onze bataljonscommandant te besluiten.

Jansen en
Janssens.

